

virke, og jeg kan tilføje, at mit Parti deler ganske denne Opfattelse. Naar jeg desuagtet i det foreliggende Tilfælde har givet Tilslutning til, at Staten faar Eneret til Indførsel af Sukker, skyldes dette alene en Erkendelse af den Omstændighed, der ligger forud, nemlig at Staten har overtaget Landets hele Sukkerproduktion. Jeg indrømmer, at det er en af de Ting, som jeg for min Del beklagede, idet jeg ikke ønskede, at der paa Forhaand skulde sikres Landbruget en bestemt Pris. Jeg ønskede netop, at det skulde være underlagt Verdensmarkedets Risiko. Man mente imidlertid fra alle Sider, som Forholdene da laa, at det var en Nødvendighed, og jeg maa tilføje, at denne Nødvendighed refererede sig ikke særlig til de sukkerproducerende Landmænd, men vel navnlig til dette at sikre Befolkningen dens Forbrug af Sukker. Naar dette er sket, ser jeg ikke rettere, end at saa maa man tage det foreliggende som en Konsekvens deraf, selv om man i højeste Grad nødig ser, at en Ind- eller Udførsel monopoliseres. Hvis man vilde spørge, hvad der vilde ske, hvis man tillod den frie Indførsel af Sukker under disse Forhold, kunde jeg tænke mig, at Svaret vilde blive dette, at det vilde blive til Fordel for Industrien, og at Staten vilde blive den eneste, der skulde forsyne Landets Befolkning med Sukker til den nedsatte Pris. Naar Staten skal forsyne Befolkningen med en vis Vare til nedsat Pris, har jeg ikke noget imod, at Staten for en vis Del af denne Vare til industrielt Brug tager en Pris, som gør det muligt at nedsætte Prisen for det almindelige Forbrug.

Jeg kan under disse Omstændigheder anbefale, at det foreliggende Lovforslag gennemføres, og der er, som altsaa sagt, saa meget mere Grund til at gøre det, som det jo i højeste Grad haster, hvis det skal have den tilsigtede Betydning for Befolkningen. Jeg vil haabe, at man allerede har gjort de fornødne Forberedelser til, at den nye Uddeling af Sukker kan finde Sted af den tilstedeværende Beholdning, der, saa vidt mig bekendt, til den kommende 1. Oktober er opgjort til at skulle udgøre 5 Mill. kg, og at der er gjort Forberedelser til, hvis dette Kvantum ikke kan tilfredsstille Efterspørgselen, at foretage en Supplering af denne Beholdning ved Køb og Indførsel af Sukker udefra.

Jeg skal hermed anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og uændret Gennemførelse.

Hauge: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag om Indførsel af Sukker. Grundlaget derfor er udarbejdet i den overordentlige Kommission, og samtlige de Medlemmer, der var til Stede i Kommissionen, da Afgørelsen fandt Sted, har tiltraadt Lovforslaget. Lovforslaget er et nødvendigt Supplement til Loven af 14. April 1919 vedrørende Landets Forsyning med Sukker, og det fremsættes da ogsaa som saadant, idet det af den overordentlige Kommission anbefales gennemført særlig under Hensyn til at sikre det finansielle Resultat, der er opstillet angaaende Statens Udgifter til Befolkningens Forsyning med Sukker. Lovforslaget giver Staten Eneret paa Indførsel af Sukker. Staten vil formentlig videreføre denne Eneret til Sukkerfabrikkerne, der saaledes paa Statens Vegne kommer til eventuelt at indføre Sukker her til Landet. I og for sig er der vistnok ikke stor Fære for, at nogen større Import skal kunne finde Sted foreløbig. Den forhaandenværende Mængde af Sukker rundt omkring paa Markederne er allerede opkøbt af Spekulanter og er i saa høj Pris, at det er lidet sandsynligt, at nogen her i Landet skulde inklade sig paa at importere større Mængder af Sukker. Uraffineret Java Strøsukker vil neppe i Øjeblikket kunne hjemføres, efter hvad der er mig meddelt, under en Pris af ca. 150—160 Øre pr. kg cif dansk Havn, altsaa en Pris, der ligger langt, langt højere end den, der betales for Sukker her i Landet. Andet Sukker til Forbrug her i Landet lader sig i Øjeblikket neppe købe. Det er meddelt mig af særlig sagkyndige paa dette Omraade, at der vel er Raasukker at faa paa Kuba til en billigere Pris, men vi er ikke i Stand til med de Fabrikanlæg, vi har her, uden større Omlavninger at raffinere Rørsukker. Det vil altsaa ikke have nogen Betydning for os, i hvert Fald ikke i Øjeblikket, at man kan købe Raasukker paa Kuba. Men hen paa Efteraaret kommer der jo ny Høst paa Markedet, og der bliver vel da efter alt at dømme Mulighed for Import og ganske sikkert ogsaa til lavere Priser, end der nu kræves. I Henhold hertil er det ønskeligt, at Staten har hele Importrettigheden, saa man ikke ved Spekulation kan forhindre Staten i at opnaa det Resultat, der er tilsigtet ved Loven om Landets Forsyning med Sukker.

I og for sig skulde vi vel ogsaa ontrent have Sukker nok her i Landet baade for indeværende Høstaar og for det kommende. Af Høsten 1918 har vi da i hvert